

ఎండిపోయిన కాంవకాని, చెరుపుకాని, కుంటకాని, ఏదైనా చూస్తూంటే తోపల్లుంచి మాటల్లో చెప్పలేని భయం పుట్టుకోస్తుంది. నీరు నిండుగా పున్న నదికేసి చూస్తూంటే కళ్ళకెంతో అందంగా వుండి మనసు కెంతో ఆనందంగా వుంటుంది. పరిగెత్తే గుంపుల గుంపుల మజ్బులకేసి చూస్తూంటే ఎన్నో పూసాలు ఆకారాల్ని దించుకుంటాయి. మజ్బులతో మనసు కలిపితే ఎన్నో ఆటలు మనకుమనం ఆడుకోవచ్చు. శ్రీకృష్ణుణ్ణి నీలమేఘశ్యాముడన్నారు. నల్లనివాడన్నారు. పరమశివుణ్ణి డైల్ చూర్ అండి పార్వతీదేవిని తెల్లని తల్లి అన్నారు. గరళకంబుడైన శివశంకరస్వామి వారిని చిత్రకారులెందుకో తెల్లనివాడు, పద్మనయనముల వాడు అని కీర్తించక సదా నల్లనివాడుగా చిత్రించి భక్తులను మిస్ గొడే చేస్తూ వచ్చారు.

దేవతలు అనగా మేజర్ గార్స్ తపస్సు చేసి మన భక్తితో వాళ్ళని విసిగించి పూదరకొట్టితే ప్రత్యక్షమయి నరుడా ఏమి నీ కోరిక అని అడిగిన వరాల్ని నోరూము కుని వచ్చినట్లు ఇచ్చేస్తారు. వరాలంటే పవర్ కదా! పవర్ అంటే శక్తి — ఎలక్ట్రిసిటీని మనం పవరంటు న్నాము కాని నిజానికి అల్లకాడలో మాత్రం పవరు లేదా? మీ అవిడ అల్లకాడని విసిరించసుకోండి మీరెక్క డంటారు? అలవైకుంఠపురంబులోనో - ఆమూల సౌధంబుదావలో వుంటారు. అల్లకాడే కాదు వెంటి విసిరించసుకోండి. వెంటే కాదు గరిలో, గదో విసిరిం చసుకోండి (నా మొహం, మనిక్కలో గద లెక్కడం టాయి. ద్రామా కంపెనీల్లో వెక్క గదలుంటాయి. మెరుక్కార్గితాలంటించినవి.) గదలు బామిన్న ఇళ్ళలో వుండవు. ఆ మాటకొస్తే ఎవరిళ్ళలో మలుకు ఎందు కుంటాయి. ఎవరేనా గద ధరించి ఆఫీసుకెడతారా? వెళ్ళుగాక వెళ్ళరు. అనలెవరింట్లో అయినా విష్ణువ్ర కం వుందా, ఎందుకుంటుంది? జంతుకల గొట్టంవుండచ్చు. దేవతలు అలా ఆయుధాలు ధరించితిరుగుతారుకాబోలు అనేట్లు బొమ్మల్లో కనబడతారు. అవి వారి సూపర్ పవర్స్ అన్నమాట. మేష్టర్లకి బెత్తంలో పవరున్నట్లు పోలిసూచికి లాఠీలోనూ, ఆడదానికి గరిటలోనూ, బండివాడికి వెన్నాకోలోనూ ఇలా రకరకాలుగా పవరుం

టుంది. అది లాగేస్తే 'పవర్ కల్' అయి తోక తెగిన వక్కలా అయిపోతాడు. ఈ రోజుల్లో 'పవర్ కల్' అంటే కరెంట్ తీసెయ్యడం అనే అర్థం వచ్చింది కాని - అంతకంటే నిగూడార్థం మరోటుంది. అది తరవాత చెప్పాను. విద్యుత్ కోత అంటే విద్యుత్తుని కత్తిపీట ముంచేసుకుని పాట్లకాయనో, బీరకాయనో, అరిటికాయనో తరిగినట్లు తరుగుతారనా - కాదు, మనకు పవర్ లేకుండా తీసే స్తారు. దీపాలుండుకునే హక్కును, వెల్లురులో జీవించే హక్కును చేతుతారా తొలగిస్తారు. ఇది మహాపరాధమే - పవరెప్పడూ గదాధారి గదను (అధికారాన్ని) ధరించే వాడి చేతులో వుంటుంది. వాడు దాన్ని ఉపసంహరిస్తూ వుంటాడు. సంహరించడానికీ, ఉపసంహరించడానికీ యమ తేదా వుంది. ఉపసంహారము అంటే ఎక్కడికో అక్కడికి తెగ్గొట్టి ఇది అయిపోయిందిరా నోరూముకుని పోయి పడుకో అని తోలెయ్యడం. సంహారం అంటే ఏకంగా కటాకట్ బలిచ్చెయ్యడం లాటిది. పవర్ కల్ అంటే పేండితార్థం తోకుల్ని పాలింపక బలివ్వడం అన్నమాట. దీపాలు తీసేస్తే ఆనుపతుల్లో వచ్చేవాళ్ళు

పవర్ (కల్)

వస్తారు, రైళ్ళలో, బస్సుల్లో, రోడ్లమీద దొంగతనాలు, దోపిడీలు, కొట్టుకోడాలు, పాడుచుకోడాలు జరిగితే జరుగుతాయి. దీపాల్ని తీసెయ్యడంవలన, శక్తిని ఉప సంహరించడంవలన క్రయం పెరిగిపోతా? అనలు చీకటి చీకటి పనులకు ప్రోత్సహించుమ గదా — ఇవతం పామిటి స్థానింకు పెట్టుకుని అవతం పవర్ కల్స్ విధించడంలో ఏమైనా యింగితం వుందా? చీకటివలన చిలిపి పనులు లావవుతాయా, అననా? ఈ పవర్ కల్ కాలాన్ని వేస్తు చెయ్యకుండా వుండేవారు వుంటారు - అంద్రప్రదేశ్ జనాభా పెరిగిపోయిందనుకోండి - వుంగా వుంగా - అమ్మా అమ్మా అతో దేశం దద్దరిల్లి పోతుంది. పవర్ కల్వల్ల ఇండస్ట్రిల్లో ఉత్పత్తులు పడి పోయినా, మరోచోట ఉత్పత్తులు పెరుగుతామనదాని కిదో ఉదాహరణ.

పూజంగా గవర్నెంటు వాళ్ళు పరమచింతా దీక్షి తులు, నిత్య శాడిస్తులు. ఎవరు సంతోషంగా వున్నా వెంటనే పన్నులేసేస్తారు. ఈ శాడిస్తు మృగానికి పవర్ కల్ ఒక కళాకేలి.

ఈ మజ్జనెక్కడో చదివాను - డాక్టర్లు, దుకాణాల వారు చిన్న చిన్న జనరేలర్లు కొనుక్కుని ఆపరేషన్లూ, న్యూసారాలు చేసుకుంటూంటే - కుళ్ళు ప్రభుత్వం నాళ్ళు అంటే విద్యుదధికార్లు 'అల్ అల్లా మీరు సాంత జనరేలర్స్ పెట్టుకుని పవర్ వాడుకోడానికి వీల్లేదు - ఆరెస్ట్ చేస్తాం. దొక్క చీరేస్తాం' అని తిండి, బట్టా ఇవ్వని 'మొగుడు పెళ్ళాం మీద నోరుచేసుకున్నట్లు నోరుచేసు కుంది. గుడ్లు ఏరచేసినదంట!

అమ్మ పెళ్ళా పెట్టదు, అడుక్కు తినానివ్వదని — కరెంటేమో కోత, వీళ్ళు ఇవ్వరు, ఇవ్వలేరు - (వేళా పాళా లేకుండా సమ్మెలు చేస్తామని బెదిరిస్తూ వుంటారు — వానివరసా లేకుండా వేళాకోళమాడినట్లు - అవ్వను చూసి వసంతం జల్లినట్లు - ఈ కాస్త ముండా కరెంటు కు తోడు సమ్మె ఓటిల - ఓయి దరిద్ర భారతదేశమా - ఎలాటి సంతానముమ్మా వీది?)

ఈ చిన్న చిన్న బుల్లి బుల్లి జనరేలర్లకు - ముండా గవర్నెంటు పర్మిషన్తో, సైగా మీలరు తగిలిస్తారల - మీటర్ ప్రకారం ఎలక్ట్రిసిటీ బిల్లు కట్టాల్సిందేను -) వారవ్యా - ఏమి న్యాయం? ఏమి ధర్మం? ఏమి నీతి? వెనకటికి కోడలు పిల్లకు ముష్టివాడ్ని పొమ్మనే హక్కు లేనట్లు అత్తగారు ఆసీనుని ముష్టివాడ్ని పిలిచి రీయనాక్టు చేసేదంట.

మన చవురుతో మన ఇంజనీతో మనం కరెంట్ తెచ్చుకుంటే - ఈ గవర్నెంటు కెందుకింత కడుపుబ్బు, కన్నెర, కడుపు మంట, కాలి మంట — అస్సలిలాటి రూపు చెయ్యడానికి సిగ్గెందుకు వెయ్యదో అర్థం కాదు.

కరెంట్ కోత వలన కలిగించే అపాకర్యానికి, అమ ర్యాడకి, వస్తానికి ప్రజలు దానా వేస్తే — ప్రజల కివ్వాలి వస్తవరహారం! అవునా కాదా?

ఈ గవర్నెంటు పుచ్చిపోయాయి. ప్రజల పవర్ని ప్రభుత్వాలిగాక ప్రభుత్వాల చేతు ల్లోని పవర్ని ప్రజలే కల్ చెయ్యాలి. అజ్ఞానాంధకారం అంధకారాల్లో కెల్ల చెడ్డది కదా!

పవర్ కల్ల పద్మవ్యాహంలో సామాన్యడి యాతన దేనికి? ఈ పాపం ఎవ్వరిదని వెర్రిగాలి ప్రశ్నిస్తూ వెళ్ళిపోడానికి వీల్లేదు. అడగండి పెద్దసారువాళ్ళని వాళ్ళ జేజెల్లి ... ఏ దేశ వర్తిత చూసినా ఏమున్నది గర్వకారణం?

—పురాణం సీత

శ్రీ పురాణం సుబ్రహ్మణ్యశర్మ: గత నలభై అయిదు సంవత్సరాలుగా ప్రముఖ పాత్రికేయులుగా తెలుగువారికి సేవలనందించిన శ్రీ శర్మగారు ఇక మనకు లేరు అని తెలియజేయడానికి బాధ కలుగుతున్నది. చాలాకాలంగా ఆంధ్రజ్యోతి వారపత్రిక సంపాదకులుగా, ఆయన పురాణం సీత పేరుగా రచించిన ఇల్లాలి ముచ్చట్లు తెలుగు పాఠకలోకానికి చిరపరిచితమే. ఆయన 1987 లో ప్రచురించిన పై ఉల్లేఖనం 1997లోని పరిస్థితులకు కూడా ఆన్వయస్పన్నదంటే ఆయన ఆలోచనా సామర్థ్యం, సృజనాత్మకత ఏపాటిదో తెలుస్తుంది. 1984 లో మొట్టమొదటి తెలుగు కళా సమితి ప్రారంభ కార్యక్రమం సంక్రాంతి పండుగనాడు ఆయన ముఖ్యాతిధిగా, రాజాలక్ష్మి ఫౌండేషన్ అవార్డు విజేత ప్రతినిధిగా విచ్చేసి మనకు శుభాకాంక్షలు తెలిపారు. తెలుగుజ్యోతి నామకరణానికి కూడా హాజరయ్యారు. మన తెలుగు జ్యోతికి ఆంధ్రజ్యోతికి వారధిగా నిలిచారు. అయిదు సంవత్సరాలక్రితం పార్వ పక్షవాతంతో హైదరాబాదులో విశ్రాంతి తీసుకుంటూండేవారు. ఆయన ఎన్నో నవలలు, కథలు, కథానికలను కూడా రచించారు. తెలుగు కళాసమితి, తెలుగుజ్యోతుల తరపున ఆయన ఆత్మకు శాంతి చేకూరాలని కోరుతూ, ఆయన కుటుంబానికి సంతాపం తెలుపుతున్నాం.... కి.ర.